

DELWAIDE, Leo, politicus (Rekem 27 juli 1897). Na studie te Utrecht en te Leuven (dr. juris 1921) advocaat te Antwerpen, bestuurslid van de Katholieke Vlaamse Landsbond, 1932 gemeenteraadslid en kamerlid voor Antwerpen. Sloot zich in 1935 aan bij de groep van Nieuw Vlaanderen en voerde 1936 het woord op het congres van de Vlaamse concentratie. Werd in 1939 schepen van de Antwerpse haven en in mei 1940, na de uitwijking van Camille Huysmans, waarnemend burgemeester. Nam op 27 januari 1944 uit die functie ontslag uit protest tegen de organisatie van een Vlaamse SS-plechtigheid in de raadszaal van het stadhuis. Na de bevrijding werd hij niettemin als raadslid en schepen geschorst en werd zijn parlementaire onschendbaarheid opgeheven. Bij de raadsverkiezingen van 1946 kon hij daardoor geen kandidaat zijn, maar zijn echtgenote, die hem verving, verkreeg 41.000 voorkeurstemmen. Sedert 1952 opnieuw raadslid en sedert 1959 schepen van de haven. Hij was reeds in 1949 tot CVP-kamerlid herkozen en zou in het parlement blijven zetelen tot 1968. Als vooraanstaand vertegenwoordiger van de gematigde Vlaamsgezinde, katholieke burgerij was Delwaide – behalve zijn grote bedrijvigheid op het gebied van de Antwerpse havenbelangen – in de Kamer vooral actief als promotor van de ver nederlandse van het gerecht, de gelijkstelling van Nederlands- en Franstaligen in de diplomatie en het herstel van de ongerechtigheden van de repressie.

WERKEN: *De concentratie der Vlaamsche strijdkrachten. Rede gehouden op het congres der Vlaamsche concentratie te Leuven, in Elckerlyc* (8 augustus 1936); - *Vier jaar burgemeester van Antwerpen* (1946).

LITERATUUR: J. Florquin, *Leo Delwaide, in Ten huize van...*, VII (1972); - F. Vermaele, *Leo Delwaide, een staatsman voor de stad* (1970); - A. de Bruyne, *De kwade jaren*, III (1972).

MANU RUYSS